

Burası Muş'tur

– GürhanGürses · 18 Eylül 2012

Bingöl Muş Karayolu...

Eylül sıcaklığı asfalta vuruyor.

Hainler pusuda silahsız ve sivil askerleri bekliyor.

"Burası Muş'tur yolu yokuştur

Giden gelmiyor acep iştir"

Roketle vuruyor teröristler askerlerimizi.

Silahsız, sivil ve daha toy olan askerlerimizi. Ana sıcaklığı daha üzerlerindeydi, izin dönüşünde idiler.

Yavuklunun kokusu daha üzerlerindeydi. Babalarının belki de çocuklarının...

10 şehit onlarca yaralı.

Gündüz gözüyle hem de.

Karakola 4 km mesafede...

İçim yanıyor.

Bingöl Muş Karayolu...

Eylül sıcaklığı asfalta vuruyor. Bundan böyle kan yolu, ölüm yolu. Daha kaç gün önce 8 polis şehit edildi aynı coğrafyada. Tedbirsiz yakalandık diyelim kaç gün sonra aynı hataya yine düşülür mü?

Helikopterimiz yok mu bu askerleri nakledecek. Yol güvenliğimiz yok mu? İstihbaratımız da mı yok? Sahi biz bu kadar güçsüz müyüz?

Bu kadar acziyet halinde miyiz?

Bu kadar çaresiz mi kalmışız?

Yoksa biz bu değil miyiz? Biri iğne batırsın da uyandırsın beni!

Gündüz gözüyle 12.45'te cereyan ediyor saldırı. Peki, vuranlar neden vurulamıyor? Neden yakalanamıyor aklım almıyor.

"Burası Muş'tur yolu yokuştur

Giden gelmiyor acep iştir"

Burası Muş'tur olmuyor bu türkü, açmıyor bu türkü bizi. Çok hüznün var, çok gözyaşı saklı, çok can yakıyor.

10 şehit onlarca yaralı...

3 araç arka arkaya... Biri isabet alıyor roketle. Ateş topuna dönüyor anında. Yüreklere ateş düşürüyor anında.

İzinden dönen askerleri taşıyor.

Hepsi silahsız hepsi sivil.

Ahmet Arif dilime dolanıyor nedensiz:

"Vurulsam kaybolsam derim

Çırılçıplak bir kavgada
Erkekçe olsun, erkekçe olsun isterim
Dostlukta düşmanlıkta
Hiçbiri olmaz hâlbuki"

Öğle vakti...

Roketle saldırı...

4 kilometre ötede karakol var.

Sonra uzun namlulu silahlarla ateş açılıyor

Korku filmi gibi.

Roketler havada uçuyor sivil askerleri taşıyan araçları vuruyor.

Mayınlar yolun kenarında patlatılıyor bir otobüs dolusu polis hedef alınıyor ve sekiz cana mal oluyor.

Canlı bombalar dolaşüyor kalabalıkların içinde.

Bombalar patlıyor can üstüne.

Terör bunu sever işte, bunu yapmaktan haz alır.

Var olması bunlara bağlıdır ama kişilerin var olması milletlerin var olması asla ve asla teröre bağlanamaz.

Terör herkesi vurur. Ayırmaz bu şu diye. Yakar herkesi ateşi bir, sıkır herkese silahı bir, parçalar herkesi bombası bir. Terör bir gün döner destek vereni bulur, terör bu!

Analar karalar bağlıyor.

Zılgıtlar çekiliyor anaların yüreğinden bütün ülkeye

Ağıtlar yükseliyor Anadolu'nun her karış toprağında.

Bakıyorsunuz Sivas oluyor bir şehide ev sahibi, bakıyorsunuz Malatya oluyor, bakıyorsunuz Diyarbakır oluyor, Muş oluyor, Trabzon oluyor. Antep oluyor sonra Adana, sonra Afyon... Yaramız kanıyor her nedense? Terör adrese bakmıyor kimsenin, kimliğini sorgulamıyor kimsenin, bir insanın ne konuştuğunu nasıl konuştuğunu; neye inandığını neye inanmadığını sorgulamıyor. Vuruyor vurdukça besleniyor.

Kan döktükçe var olacak.

Vampir gibi kan içtikçe yaşayacak. O vampirin yüreğinin tam ortasına vurulacak olan kazık bu coğrafyadaki bütün insanların terör karşısındaki tutumuyla olacaktır.

Bingöl Muş Karayolu...

Eylül sıcaklığı asfalta vuruyor.

Hainler pusuda silahsız ve sivil askerleri bekliyor.

"Burası Muştur yolu yokuştur

Giden gelmiyor acep iştir"

Roketle vuruyor teröristler askerlerimizi. Ateş topu hangi şehre, hangi kazaya, hangi köye düşecek diye bekliyor bir ülke. Her sabah bir korku yumağı sarıyor herkesi. "Bugün sıra kimde?" diye.

İzinden dönen askerleri taşıyor. Hepsi silahsız hepsi sivil hem de! Vatan sağ olsun diye diye vatanda kimse kalmayacak. Vatan elbet sağ olacaktır şüphe yok lakin insanlarda sağ olsun.

Ölümler son bulsun artık, yeter. Dağ dağ, nehir nehir, köy köy, mezra mezra el ele tutuşsun bütün

Türkiye; Edirne'den Hakkâri'ye... Bu halk istese barışı sağlar, bunu yapmak içinde ayağa kalkması lazım, el ele tutuşması lazım, gönül gönüle olması lazım. Sivil inisiyatifler bunu yapsın, siyasi partiler bunu yapsın, Türk- Kürt- Laz-Çerkez bunu yapsın, sanatçı ve aydınlar ön ayak olsun; Edirne'den Hakkâri'ye el ele tutuşsun kol kola girsin bütün halk.

Analar ağlamasın artık.

Bebeler yetim kalmasın.

Terör bitirilecekse bitirilsin bir an evvel.

Bitirilecekse bitirilsin terör.

Son olsun işte...

Son olsun.